

שוטרי מג"ב מסתערים על רכב עם דוור בקנה, כאשר מסתבר כי הנהג והנוסע שלידו הם מסתערים, ובמזל הם לא נהרגו בירי דו"צ

המלחמה ששינתה אותי

כתב וצילום: פאדי אמון / "הארץ"

מטלטל כזה בין עצב לשמחה לא חוויתי מעולם. המלחמה הזאת השפיעה עליי יותר מכל מאורע אחר בחיי. המלחמה הזאת גרמה לי ללמוד יותר, להעריך יותר וגם לאהוב יותר. היא שינתה את תפיסת עולמי וגרמה לאנושיות שבי להתעלות על האנוכיות. אני כולי תקווה שלמרות כל מה שעברנו יחד, מכאב, צער, עצב וכעס, המלחמה תעשה שינוי לטובה גם בחברה הישראלית, המורכבת משלל דתות ועדות. שנאהב יותר ונהיה גוש, מאוחד, שווה, ואופטימי. ■

פאדי אמון הוא עיתונאי וצלם בהארץ ובמערכת התחקירים "שומרים", וסטודנט לתואר ראשון במדע המדינה ויחסים בינלאומיים באוניברסיטה הפתוחה.

התמונות בעמודים אלה, ועוד אלפי תמונות של צלמים אחרים או של חיילים אשר תיעדו את עצמם ואת חבריהם לנשק, מהוות זיכרון עצוב ומתיש. זיכרון שרבים מאיתנו מנסים להדחיק, לרוב ללא הצלחה ניכרת.

המלחמה לא פסחה על אף ישראל, וגם לא עליי. מאז שבעה באוקטובר אני נמצא באופן קבוע בזירה הצפונית. סיקרתי וצילמתי עבור עיתון **הארץ**, כתבתי טקסטים מתוך הממ"ד, פגשתי חיילים קרביים בחזית הצפונית או בעזה, לצד אזרחים נפלאים שפוננו מבתיהם.

זאת הייתה תקופה של רכבת הרים רגשית במיוחד, שבמהלכה סיקרתי הלוויות של גיבורים ומייד לאחר מכן רצתי לתעד חייל מילואים שמתחתן עם אהובת ליבו. מסע

כוחות תותחנים ונגמ"שים נוסעים לגבול הצפוני על כביש ראשי ביום השני של המלחמה

חתונה של מילואימניקים בחיל השריון בגבול הצפוני

למעלה: מתנדבים של מד"א לאחר פינוי לוחמים
פצועים שנפגעו מירי נ"ט בשלומי

למטה: עמדות ירי של מילואימניקים בחצר של גן
ילדים, קיבוץ חנייתה בגבול הצפוני

הלוויה של סגן מפקד החטיבה המרחבית 300, סגן אלוף עלים עבדאללה (סעד), שנהרג בהיתקלות בימים הראשונים של המלחמה בגבול הצפוני עם לבנון

חייל חוזר לבסיס בגולן אחרי פעילות מבצעית